

Sygn. akt III U 521/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2016r. w Suwałkach

sprawy **I. D.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem I. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 14 lipca 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje I. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 czerwca 2014r. do dnia 31 grudnia 2016r.

Sygn. akt III U 521/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 14.07.2014r. odmówił I. D. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazał, że w myśl przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn., Dz. U. z 2013 poz. 1440 ze zm.) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest zaś osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

I. D. nie ma prawa do renty, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 02.07.2014r. nie uznała jej za niezdolną do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji I. D. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Wskazała, że lekarze Komisji Lekarskiej ZUS nie mogli dokładnie po dwuminutowym badaniu stwierdzić jej stanu zdrowia. Jej zaś organizm po przeszczepie nerki wyczerpany jest chorobą, przebytymi dializami oraz skutkami ubocznymi leków, które musi

przyjmować, czego lekarze nie wzięli pod uwagę. Podkreśliła, że z przeszczepem wiąże się fakt, iż musi przyjmować leki immunosupresyjne, których skutki uboczne również mają duży wpływ na jej funkcjonowanie. Przede wszystkim upośledzają jej układ odpornościowy. Bardzo często jest przeziębiona, ma zapalenie układu moczowego, anginę lub grypę, praktycznie jest ciągle na antybiotykach. Każde też nawet najmniejsze zakażenie może doprowadzić do odrzutu przeszczepu. Stara się unikać miejsc, gdzie mogłaby się zarazić, lecz w jej pracy jest to często niemożliwe. Pracuje z dziećmi niepełnosprawnymi, a one również często chorują, są przywożone do szkoły przeziębione, zasmarkane, kaszlące.

Podniosła również, że ma wysokie ciśnienie tętnicze, które jest zależne od nerki i stąd niewyleczenie powodujące w opinii kardiologicznej przeciwwskazania do podnoszenia ciężkich rzeczy. Poza tym ma pogłębiające się zmiany w kręgosłupie oraz bóle stawów, mięśni i kości, co jest ubocznym skutkiem leków immunosupresyjnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wskazał, że zgodnie z art. 61 ustawy powołanej w decyzji, prawo do renty, które ustalo z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18-tu miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

I. D. nie spełnia zaś warunków z powyższego przepisu, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 02.07.2014r. nie stwierdziła dalszej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Z analizy bowiem sporządzonych w sprawie opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy sporządzili je na potrzeby postępowania sądowego na podstawie art. 278 kpc, wynika, iż odwołująca się od dnia. 31.05.2014r., do kiedy to miała orzeczoną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, nadal jest częściowo niezdolna do pracy.

W sprawie Sąd uzyskał cztery opinie biegłych lekarzy sądowych. Pierwszą sporządził zespół biegłych w osobach dr n. med. Z. H. z zakresu chorób wewnętrznych, lekarza C. M. z zakresu urologii i chirurgii ogólnej, lekarza K. J. z zakresu pneumologii i lekarza J. H. z zakresu kardiologii. Dwie następne, wskutek zastrzeżeń organu rentowego sporządzili lekarze R. Ł. z zakresu chirurgii – specjalności urologii i A. T. z zakresu neurologii. Czwartą natomiast wskutek sprzeczności drugiej i trzeciej z pierwszą sporządzili lekarze dr n. med. R. Z. z zakresu neurologii, lekarz M. S. z zakresu ginekologii i lekarz D. M. z zakresu medycyny pracy.

Pierwszy zespół biegłych rozpoznał u odwołującej się stan po transplantacji nerki ze zwłok 04.01.2003r., stan po amputacji szyjki macicy z powodu raka przedinwazyjnego, stan po usunięciu naczyniaka szyi maj 2012r., nawracające zakażenia układu moczowego, nadciśnienie tętnicze i dyskopatię L5 – S1 z zespołem bólowym L – S. Zaopiniował, że stwierdzone schorzenia i stopień ich zaawansowania powodują u odwołującej się okresową częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat, to jest od maja 2014r. do maja 2016r.

Wskazał, że w stanie zdrowia od ostatniego badania odwołującej się z dnia 12.05.2011r., upływający czas 10 lat od wykonanego przeszczepu nerki, powoduje ryzyko pogorszenia czynności przeszczepionej nerki przy istniejącym nadciśnieniu tętniczym. Dodatkowo z powodu dyskopatii L – S nastąpiło pogorszenia sprawności odwołującej się od badania z maja 2011r. Leczenie zaś immunosupresyjne trwające od czasu przeszczepu nie pozostaje bez wpływu na stan zdrowia i ryzyko poważnych chorób z nowotworami włącznie, co potwierdza u badanej konieczność operacji z powodu raka przedinwazyjnego szyjki macicy. Współistniejące też schorzenia, długotrwałe – nadciśnienie tętnicze i dyskopatia L – S, potwierdzają pogorszenie stanu zdrowia badanej od ostatniego badania z dnia 12.05.2011r.

Biegły lekarz R. Ł. z zakresu chirurgii – urologii rozpoznał u odwołującej się stan po przeszczepieniu nerki sprzed 12 laty, bez cech niewydolności i nawracające infekcje dróg moczowych i uznał odwołującą się za zdolną do pracy, choć

stwierdził, że schorzenie nefrologiczne tj. stan po przeszczepieniu nerki z powodu kłębuszkowego zapalenia nerek oraz ginekologiczne (stan po usunięciu macicy i jajników) wymagają oceny przez biegłych z zakresu nefrologii i ginekologii.

Biegła lekarz A. T. z zakresu neurologii nie wykazała konkretnych schorzeń odwołującej się. Jednakże we wnioskach podała, że stwierdziła brak zespołu /schorzenia neurologicznego powodującego całkowitą lub okresową niezdolność do pracy. Prezentowany zespół bólowy kręgosłupa L/S jest schorzeniem przewlekłym, wieloletnim, niestałym o zmiennym nasileniu i potęgują go zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze oraz przeciążeniowe, z uwagi na znaczną otyłość odwołującej się. Nie mniej jednak wskazała, że określenie zdolności do pracy – w stopniu całkowitym, częściowym lub po przekwalifikowaniu wiąże się z ewentualnym ryzykiem powikłań leczenia immunosupresyjnego w kontakcie z otoczeniem i środowiskiem – wymaga więc opinii biegłego lekarza z zakresu transplantologii i medycyny pracy, możliwe, że również onkologa. Kolejna też stwierdzona choroba o podłożu nowotworowym przyczyniła się do pogorszenia ogólnego stanu fizycznego i psychicznego, jednak nie podlega ona wymiernej ocenie neurologicznej.

Biegli tymczasem lekarze dr n. med. R. Z. z zakresu neurologii, lekarz M. S. z zakresu ginekologii i lekarz D. M. z zakresu medycyny pracy jednoznacznie stwierdzili, że rozpoznane u odwołującej się schorzenia i stopień ich zaawansowania powodują nadal częściową jej niezdolność do pracy od czerwca 2014r. do 31.12.2016r. Te zaś schorzenia to stan po przeszczepie nerki ze zwłok w 2003r. w przebiegu schyłkowej niewydolności nerek własnych w przebiegu KZN, nadciśnienie tętnicze, astma oskrzelowa, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa L/S, choroba zwyrodnieniowa stawów obwodowych, niedosłuch UL, nawracające zakażenia układu moczowego, stan po amputacji szyjki macicy z powodu raka przedinwazyjnego w 2012r., stan po usunięciu naczyniaka szyi w 2012r. i otyłość. W pełni zgodzili się z opinią pierwszego zespołu biegłych wskazując, że stan zdrowia badanej nie uległ poprawie od ostatniego badania w 2011r.

Biorąc więc pod uwagę stan rzeczy wynikający z tych opinii odwołującą się należało uznać za nadal częściowo niezdolną do pracy do dnia 31.12.2016r. Zdecydowały o tym opinie pierwszego i drugiego (jako czwarta opinia) zespołu biegłych, które były zbieżne ze sobą i jednoznaczne w swojej wymowie. Zostały też właściwie uzasadnione w przeciwieństwie zwłaszcza do opinii biegłego R. Ł., którego opinia była lakoniczna i w zasadzie pozbawiona uzasadnienia oraz nie odnosząca się do stanu zdrowia ostatniego badania odwołującej się z maja 2011r., kiedy to została uznana za częściowo niezdolną do pracy do 31.05.2014r. Opinia biegłej A. T. też nie odnosiła się do ostatniego badania odwołującej się z maja 2011r. Nie mniej jednak z jej uzasadnienia nie można wykluczyć, że odwołująca się jest częściowo niezdolna do pracy. Z neurologicznego, jako jej specjalności, punktu widzenia stwierdziła jedynie tylko brak u odwołującej się całkowitej niezdolności do pracy. Natomiast zauważyła ryzyko powikłań leczenia immunosupresyjnego i mimo wszystko pogorszenia stanu zdrowia odwołującej się z powodu choroby nowotworowej.

Trzeba też i zauważyć, że sam Przewodniczący Komisji Lekarskiej ZUS, na stanowisku którego powoływał się organ rentowy kwestionujący opinie pierwszego i następnego zespołu biegłych sądowych, nie odniósł się do ostatniego badania odwołującej się z maja 2011r., w oparciu o które uznano odwołującą się za częściowo niezdolną do pracy. Nie wskazał zwłaszcza, że stan zdrowia odwołującej się uległ poprawie, tylko uważał, że upośledzenie organizmu odwołującej się nie powoduje u niej tego, że nie jest w stanie wykonywać pracy zgodnie z kwalifikacjami pracownika umysłowego, nie pracującego w warunkach podwyższonego ryzyka na niesprzyjające czynniki zewnętrzne. Jeżeli tymczasem stan zdrowia odwołującej się nie uległ poprawie to renta z tytułu niezdolności do pracy nadal przysługuje, tym bardziej, że w sprawie o świadczenia rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS. Stąd Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego i pominął zawnioskowany dowód z opinii biegłych z zakresu nefrologii i transplantologii. Dwa zespoły biegłych sądowych w wystarczający bowiem sposób uzasadniły dalszą częściową niezdolność do pracy odwołującej się. Z ich opinii wynika wszakże, że nie tylko sam fakt przeszczepu nerki wpływa na stan zdrowia odwołującej się, ale i leczenie immunosupresyjne oraz pozostałe dolegliwości, zwłaszcza nadciśnienie tętnicze związane ze stanem nerki. Bez potrzeby zatem byłaby opinia biegłych z zakresu nefrologii i transplantologii skoro w drugim zespole biegłych lekarzy z medycyny pracy jednoznacznie wypowiedział się, że w zespole swoich schorzeń odwołująca się nadal jest częściowo niezdolna do pracy aż do dnia 31.12.2016r. Zauważył szczególnie, co Sąd podziela w całości, że zawód odwołującej się pedagoga nie jest, z uwagi na pracę z dziećmi, pozbawiony podwyższonego ryzyka, a wręcz odwrotnie. Kontakt bowiem z dziećmi jest znacznie

większy i bezpośredni niż z dorosłymi i niesie za sobą też znacznie większe narażenie na infekcje. Jest to zaś bardzo szkodliwe dla zdrowia odwołującej się.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił I. D. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.06.2014r. do dnia 31.12.2016r., dzieląc co do daty niezdolności do pracy opinię biegłych lekarza dr n. med. R. Z., lekarza M. S. i lekarza D. M.. Dysponowali bowiem już szerszą dokumentacją medyczną i zważyli na dalsze następstwa chorobowe odwołującej się.

PW/ws